

Stichting 'bezoekt' Europa

BRUSSEL – Legionella is niet alleen een Nederlands, maar zeker ook een Europees probleem. De onzichtbare bacterie stopt zijn naargeestig werk niet bij de landsgrens, maar kan overal toeslaan, in eigen veilig gewaand huis én op vakantie ver in het buitenland. Er is dus een Europese aanpak nodig.

Op uitnodiging van de CDA-fractie hebben de bestuursleden Fred Bertrand (voorzitter) en Nico Hoffer (secretaris) van de landelijke Stichting Veteranenziekte, op woensdag 28 mei 2008 een bezoek gebracht aan het Europees Parlement in Brussel.

Met fractielid Ria Oomen – al 19 jaar lid van het E.P., dat afwisselend in Brussel en Straatsburg vergadert – bespraken zij een aantal wensen en mogelijkheden om Legionella in Europees verband zo goed mogelijk op de kaart te zetten, temidden van de vele andere onderwerpen die

de (inter)nationale aandacht vragen. Ria Oomen – een paar jaar geleden een enthousiast gastspreker tijdens de Lotgenotendag in Burgers Zoo te Arnhem – verklaarde zich graag en opnieuw bereid zich persoonlijk actief in te zetten voor het thema-Legionella, zowel binnen Nederland als binnen Europa. Zij trad ook toe tot het Comité van Aanbeveling dat de activiteiten van Stichting Veteranenziekte in 2009, Jaar van Legionella, (onder)steunt. In dat comité zitten verder mevrouw dr. E. Borst, oud-minister van volksgezondheid; drs. Iris van

Bennekom, oud-directeur NPCF en nu plaatsvervangend directeur-generaal ministerie Volksgezondheid, Welzijn en Sport; prof. dr. Peter Speelman, hoofd infectieziekten Academisch Medisch Centrum, Amsterdam; prof. mr. Pieter van Vollenhoven, voorzitter Onderzoeksraad voor Veiligheid en prof. dr. ir. Dick van der Kooij, microbioloog KIWA.

Ria Oomen

BRUSSEL – “Het lot van de slachtoffers van de Veteranenziekte vraagt onze betrokkenheid. Het thema van de 21^e Lotgenotendag (‘Ik kan je niet van je ziekte afhelpen, maar ik kan je wel leren er beter mee om te gaan’) geeft de actuele stand van de Veteranenziekte duidelijk weer. Ik heb persoonlijk de positieve uitwerking gezien van lotgenoten die hun ervaringen uitwisselen.”

Dat schreef Euro-parlementariër mevrouw Ria Oomen (zie ook hoofdverhaal) op 14 mei in een brief aan het bestuur van de Stichting Veteranenziekte. Zij kon zelf op 24 mei niet aanwezig zijn bij de landelijke lotgenotendag, maar een delegatie van het bestuur bezocht haar dus ook persoonlijk op woensdag 28 mei. Ria Oomen vervolgde haar brief: “Er is nog steeds grote onbekendheid bij het grote publiek. Daar ligt een belangrijke taak voor de Stichting. Ik wil mij van ganser harte blijven inzetten voor de Stichting. Informeren ter bewustwording op nationaal, maar zeker ook op Europees niveau.”

Veel specialiteiten onder één dak

ROTTERDAM – In een Revalidatiecentrum zijn naast de revalidatiearts diverse paramedische disciplines onder één dak verenigd. Dat maakt de uitwisseling van gegevens en de communicatie over een en dezelfde patiënt veel makkelijker. Zo ontstaan minder misverstanden in de hulpverlening of – nog vervelender – tegenstrijdige adviezen. Kortom: een revalidatiecentrum kan meerwaarde bieden.

Als iemand de weg naar een Revalidatiecentrum eenmaal heeft ingeslagen volgt eerst een gesprek met de revalidatie-arts. Onder hetzelfde dak zijn vervolgens onder anderen de volgende para-

medici aanwezig:

- een fysiotherapeut;
- een ergo-therapeut;
- een logopedist;
- een (neuro)psycholoog;
- een maatschappelijk werker.

Soms komt ook een bewegingsagoog in beeld (‘misschien kunt u iets aan een vorm van sport gaan doen’), soms ook een activiteiten-begeleidster. Karin Dankoor: “Er valt veel over te zeggen. Twee belangrijke punten kies ik er uit: Het is heel belangrijk te praten over dat wat je bezig houdt en wat je zou willen bereiken. Belangrijk is daarbij ook een

(lees verder op pagina 5)

Vaartocht over Maas: zonovergoten en ontspannen

ROTTERDAM/DORDRECHT – “Wat een prachtige dag en wat een prachtige tocht.” En: “We mogen – alweer – niet mopperen: een prima gastspreker, een fraaie boot en uitzicht vanaf het water op wereldhaven nummer één, Rotterdam.”

De complimenten en dankbetuigingen waren niet van de (stralend blauwe) lucht, zaterdag 24 mei op het nauwelijks woelige water tussen Rotterdam en Dordrecht. De landelijke Stichting Veteranenziekte hield de 21e Lotgenotendag. Vanuit diep-Limburg en Zeeland tot hoog-Groningen en Noord-Holland kwamen ruim 120 mensen naar Rotterdam waar 's morgens rond half elf motorschip De Smaragd van Partycharter Rotterdam onder heerlijke weersomstandigheden vertrok. In de ochtenduren luisterden we naar het verhaal van revalidatie-arts dr. Karin Dankoor. (samenvatting zie elders in deze Nieuwsbrief). Zij beantwoordde ook vele vragen, terwijl de boot 'gladjes' naar Dordrecht voer. Daar – aan het Groothoofd

– stapte Karin Dankoor weer aan wal waarna zij naar woonplaats Arnhem terugreisde. De boot vervolgde haar prachtige tocht over onder meer oude Maas en nieuwe Maas, langs Hartelkanaal en Maasoevers. We voeren ook langs de firma HatenboerWater, de sponsor die de uitreiking van de tweede Legionella-Award, vorig jaar, mede mogelijk maakte. Tegen vier uur die zaterdagmiddag meerde MS De Smaragd weer veilig aan bij het vertrekpunt. De foto's hierbij geven een impressie van een andermaal geslaagde Lotgenotendag. De volgende Lotgenotendag zal (vermoedelijk) zijn op zaterdag 1 november, bij vogelpark Avifauna in Alphen aan den Rijn. Na de zomer krijgt u meer informatie.

Een smakelijk buffet verrees uit de 'buik' van het schip.

Brigit en Leo Roosloot uit Bergen waren mei 2008 60 jaar getrouwd. Brigit overwon de besmetting met legionella die ze opliep in 1999.

Gezelligheid en lotgenotencontact tijdens het eten.

(foto's: Bea Veldhuisen) Gastspreker, Karin Dankoor

2009, Jaar van Legionella: voorbereidingen vlotten

BOVENKARSPSEL/ERMELO/ZUTPHEN – Een kenmerkende, waardige en sfeervolle lotgenotendag, een wetenschappelijk congres voor medici en waterdeskundigen/ installatiewereld, een herdenkingsboek en – zo mogelijk – een documentaire/film over Legionella.

Dat zijn de vier grote 'pijlers' die de landelijke Stichting Veteranenziekte in de loop van 2009 wil slaan. In 2009 is het – in het voorjaar – tien jaar geleden dat zich in Bovenkarspel de grootste legionella-uitbraak ter wereld voordeed. In dat eerste jaar kwamen 32 mensen om het leven, meer dan 200 mensen werden ernstig ziek. Velen van hen ervaren nu nog elke dag de – vaak onverklaarbare – lichamelijke en geestelijke gevolgen van de besmetting. Het bestuur van de Stichting Veteranenziekte heeft daarom 2009 tot het Jaar van de Legionella uitgeroepen. Zie voor meer informatie ook de vorige Nieuwsbrief (lente 2008) en de informatie op onze site. Hier en Nu berichten wij u kort over de voortgang in

de vier projecten:

- Lotgenotendag op donderdag 12 maart 2009, plaats: r.-k. kerk Bovenkarspel, gemeente Stede Broec. 's Morgens herdenking en bezoek aan nabijgelegen Bomentuin; 's middags ontspannen/ cultureel programma.
- Congres voor medici en technici: donderdag 1 oktober 2009, congrescentrum De Eenhoorn in Amersfoort. Top-deskundigen uit medische en technische hoek op het gebied van Legionella geven hun visie op Toen, Nu en vooral: de Toekomst. Hoe kunnen we (nog meer) van elkaar leren en nieuwe besmettingen zoveel mogelijk voorkomen, dan wel de gevolgen geringer doen zijn?

- Herdenkingsboek: Een samenvatting van zo'n 25 levensverhalen van mensen die – waar ook ter wereld – een besmetting met Legionella opliepen. In het boek ook ruimte voor de mening van deskundigen op Legionella-terrein.
- Documentaire/film: de Stichting Veteranenziekte heeft contact gelegd met tv-makers en particuliere filmers. We proberen een documentaire te realiseren die beeldend inzicht geeft in 'De wereld van Legionella.'

We doen – met de middelen die ons ten dienste staan en met de hulp van deskundigen – in onze vrije tijd ons best om deze vier projecten zo goed mogelijk te doen slagen. We hebben daarvoor ook geld nodig dat we deels uit eigen 'bron' zullen financieren maar waarvoor we ook aankloppen bij ons bekende en erkende bedrijven en overheidsinstellingen. Elke hulp, elke euro is welkom. Hierover in de volgende Nieuwsbrief meer.

Goede gastspreker gezocht

ZUTPHEN – In totaal 21 lotgenotendagen in ruim negen jaar tijd hebben we als Stichting Veteranenziekte nu achter de rug. Dat betekent ook dat we 21 maal een andere – vaak verrassende en altijd deskundige – gast-spreker hebben gehad, steeds voor het informatieve gedeelte in de ochtenduren.

Soms kregen we een suggestie vanuit ons rijke donateursbestand, vaak ook vond het bestuur zelf een aansprekende spreker. Op zaterdag 1 november 2009 hebben we onze 22e Lotgenotendag, in Avi Fauna in Alphen aan den Rijn. Wie een idee heeft voor een goede gast-spreker kan bellen met secretariaat Veteranenziekte, 0575-528287 (eventueel inspreken), een briefje schrijven: Postbus 4015, 7200 BA Zutphen of mailen: secretaat@legionellaziekte.nl. We zijn erg blij met elke suggestie.

Nauw contact met de gemeente Stede Broec

BOVENKARSPSEL – In nauwe samenspraak met de gemeente Stede Broec werkt de Stichting Veteranenziekte aan een waardige herdenking – tien jaar na Bovenkarspel.

Op donderdag 12 maart heeft in Bovenkarspel een herdenkingsbijeenkomst plaats, met 's morgens ook een bezoek aan de Bomentuin. Gesprekken met de gemeente Stede Broec zijn in volle gang.

(Geen) Hoge pet op

ROTTERDAM – We hebben in het leven een hoge pet op van elkaar; tenminste die instelling is altijd beter dan uit te gaan van het 'verkeerde' in onze medemens. Vanwaar deze filosofische inleiding? Nou, heel 'gewoon'. Tijdens de lotgenotendag op motorschip De smaragd is een fraaie katoenen pet achtergebleven, kleur khaki. Wil degene die nu geteisterd wordt door onbarmhartige zonnestralen op een roodaangelopen wellicht lichtelijk kalend (voor)hoofd zijn pet terug? Dat kan. Hij ligt bij secretaris Nico Hoffer, 0575-528287/06-53673722 Petje af!

Donatie te duur: verzekering helpt?

ZUTHEN – Soms krijgen we bericht van een of meer van onze donateurs. Ze laten ons weten dat ze de besmetting met legionella, vaak na jaren, inmiddels hebben verwerkt en niet meer aan de ziekte willen worden herinnerd. Ze zeggen hun lidmaatschap (donateursschap) op.

Hoewel we dat jammer vinden, begrijpen we het volledig. Het kan goed voor iemand zijn om nieuwe stappen in het leven te zetten, het oude los te laten. Soms ook blijven mensen – gelukkig vinden wij – jarenlang lid, ook al is hun partner/vader/moeder intussen overleden of juist helemaal genezen verklaard.

Ook dat kunnen wij volledig begrijpen. Graag zelfs. Er zijn ook, gelukkig niet zoveel, mensen die ons melden dat ze vanwege financiële motieven hun lidmaatschap willen beëindigen. De 25 euro per persoon per jaar is voor hen te veel. Zo'n besluit respecteren we, uiteraard. Maar we willen die mensen hierbij toch nog op een *mogelijkheid* wijzen: misschien kunt u eens informeren bij uw ziektekostenverzekering? Er zijn maatschappijen die het lidmaatschap van een patiëntenvereniging als de onze vergoeden! Dan kunt u uw lidmaatschap misschien toch verlengen: wij blij, u blij! Succes.

Donaties: nog niet iedereen heeft betaald

BOVENKARSPPEL – Een bericht van het financiële front: penningmeester Bea Veldhuisen meldt dat dit jaar tot half juni ruim 300 mensen hun donatie hebben betaald. Dank daarvoor.

Zij krijgen voor die 25 euro per persoon per jaar vier Nieuwsbrieven toegestuurd en ze hebben de mogelijkheid te genieten van twee Lotgenotendagen, in voorjaar en najaar met informatie en ontspanning. Voorwaar: niet duur! Jammer genoeg moeten we vaststellen dat zo'n

200 mensen hun donatie 2008 nog altijd niet betaald hebben, zonder enig bericht. Wilt u het nog eens nakijken en – als u dat wilt – het geld overmaken. De bijdragen van de donateurs vormen de kurk waarop onze stichting mede blijft drijven.

C. Jongerius (83) overleden

BEEKBERGEN – “Na een zeer kortstondige ziekte is rustig van ons heengegaan mijn lieve man, onze vader en opa Cornelis Michiel Jongerius.”

Die tekst – bovenaan een mooie overlijdenskaart – ontving ons secretariaat begin juni. Op 29 mei 2008 overleed onze jarenlange donateur C. Jongerius op 83-jarige leeftijd.

Hij was – samen met zijn vrouw – een jarenlang trouw bezoeker van onze lotgenotendagen. Wij wensen zijn vrouw Riek, hun kinderen Ronald en Sabine, Astrid en Peter en hun kleinkinderen de kracht om zo goed mogelijk met het fysiek verlies van hun man, vader en opa om te kunnen gaan. De familie Jongerius woont Vlinderstraat 18, 7361 ZC Beekbergen.

Ook jonge mensen lopen Legionella op

ZUTPHEN - Op de site van onze Stichting Veteranenziekte (www.legionellaziekte.nl) verschijnen onder de rubriek Uw vraag/verhaal vaak heel herkenbare reacties. In juni ontvingen we relatief veel reacties van jonge mensen die legionella opliepen. Een greep daaruit:

Sanne schrijft: “Ik ben in november opgenomen in het ziekenhuis. Alleen had ik heel andere klachten dan ze aangeven bij legionella. Daarom dachten ze bij mij niet in eerste instantie hieraan. Ik ben ontzettend ziek geweest en heb daarbij pericarditis gekregen. Het ergste van dit alles is dat ze het mij pas in februari medegedeeld hebben dat ik legionella heb gehad. Ook vreemd (en uniek zoals alle artsen zeggen). Ik was een gezonde meid van 21 jaar had nergens last van en stond in de bloei van mijn leven! Nu, inmiddels 7 maanden later (en nu

22 jaar) ben ik nog steeds ontzettend moe, heel veel hoofdpijn, kortademig en ik heb last van concentratieproblemen. Dit alles is zo vervelend omdat ik in mijn hoofd alles kan maar mijn lijf wil absoluut niet mee! Ik voel me moedeloos omdat niemand mij kan vertellen wat en hoe nu verder. Kom ik hiervan af of houd ik deze klachten? Ik hoop dat er mensen zijn die mij antwoorden kunnen geven op mijn vragen en hopelijk word ik weer snel die gezonde springlevende Sanne die ik voor november was.”

Balans zoeken tussen wat je niet meer kunt en wat juist nog wél

ROTTERDAM – “Soms zitten mensen zó in zak en as dat ze niet meer zien wat ze allemaal nog wél kunnen. Dan proberen wij ze te helpen een nieuwe balans te vinden in hun plotseling verstoord leven. Aanvaarden wat je echt niet meer kunt is moeilijk. Maar vooral belangrijk is het om te ontdekken – elke dag opnieuw – wat je nog wél kunt. Dan zijn er vaak allerlei (hulp)middelen waardoor meer mogelijk is dan je vooraf soms denkt.”

Opbeurende en verstandige woorden sprak mevrouw Karin Dankoor zaterdag 24 mei jl. aan boord van motorschip De Smaragd, varende van Rotterdam naar Dordrecht. Mevrouw Karin Dankoor is revalidatie-arts en onder meer werkzaam in de Gelre ziekenhuizen, locatie Apeldoorn. Zij trad op als deskundig en ontspannen gastspreker

tijdens de 21e lotgenotendag van de landelijke Stichting Veteranenziekte. Elke regio in Nederland heeft zijn eigen revalidatiecentrum. Vaak zijn de centra bij het ‘grote publiek’ nog te onbekend waardoor veel mensen de weg naar de centra niet weten te vinden. Patiënten moeten via de huisarts of een specialist naar de revalidatiearts worden doorverwezen.

De revalidatiearts stelt de indicatie voor een eventuele revalidatiebehandeling die vrijwel altijd multi-disciplinair is (aanpak op meer terreinen). Karin Dankoor schetste in hoofdlijnen de gang van zaken. “We brengen zo goed mogelijk in kaart welke klachten iemand heeft en wat haar of zijn belangrijkste hulpvragen zijn. We kijken naar allerlei lichamelijke condities/

omstandigheden: hoe zit het met de bewegingsvaardigheden; kan hij/zij zijn armen en/of benen nog goed gebruiken? Hoe zit het met de communicatiemogelijkheden: kan hij praten, legt hij makkelijk sociale contacten? Kan zij/hij zichzelf op belangrijke gebieden – wassen, toiletgang, aankleden enz. – redden of heeft hij daarbij hulp nodig? Hoe is de dagbesteding, hoe is haar/zijn maatschappelijke omgeving: getrouwd, alleenstaand? Hoe/waar woont hij: ‘gewoon’ op de grond, wellicht met een tuintje of twaalf-hoog achter op een flat in de stad? Wat zijn haar of zijn doelstellingen: wil hij of zij terug in het arbeidsproces en onder welke omstandigheden dan, deeltijd, voltijd, zijn oude baan of wellicht toch iets anders?

Een postbode die ernstige klachten aan zijn benen heeft gekregen kunnen we misschien op een ander – nieuw- spoor zetten.” Dankoor ging uitvoerig in op de centrale vraag van veel mensen: word ik weer ‘de oude’. Dat zal in veel gevallen na een ernstige ziekte of een traumatische gebeurtenis niet meer het geval kunnen zijn. Karin Dankoor: “Ermeeleren leven, aanvaarden wat je niet (meer) kunt is heel lastig, zeker in het begin, in de eerste maanden/jaren nadat je door iets ingrijpend in je leven, zoals bijvoorbeeld de Veteranenziekte, getroffen bent. Maar uiteindelijk ga je verder en blijkt dikwijls dat er veel veerkracht in jezelf zit en bovendien dat je er niet alleen voor hoeft te staan. Durf te praten over dat wat u dwars zit Denk na over wat u zelf graag wilt, formuleer uw gewenste doelen en sámen met deskundigen kijken we dan hoe ver we kunnen komen.”

Agenda

- zat. 6 september 2008: Vergadering Bestuur stichting Veteranenziekte, samen met de Klankbordgroep.
- half september 2008: Nieuwsbrief nr 31; kopij inzenden uiterlijk 29 augustus.
- zat. 18 oktober 2008: Vergadering Bestuur Stichting Veteranenziekte
- zat. 1 november 2008: 22e Lotgenotendag, Avifauna, Alphen aan den Rijn.
- zat. 22 november 2008: Vergadering Bestuur Stichting Veteranenziekte.

(vervolg van pagina 1)

zo positief mogelijke instelling. Zélf iets willen aanpakken, hoe beperkt misschien ook. Niet bij de pakken neer gaan zitten.” Een tweede punt is dat we proberen mensen beter en verstandig te laten omgaan

met de hen beschikbare energie. Sommige mensen beginnen de dag heel enthousiast en gaan in de ochtenduren als een ‘bezetene’ in de weer. De rest van de dag zijn ze dan uitgeteld. Het is heel belangrijk goed te kijken: wat doe ik wanneer en hoeveel ongeveer?

Niet alleen een goede dagindeling is belangrijk, maar ook de hele week-indeling, of zelfs een langere periode goed proberen te overzien endanjeactiviteitenverdelen. Dan zal blijken dat je bij verstandig beleid meer aankunt dan je wellicht vermoedt.”

Legionella de wereld uit?

We zullen besmettingen met de legionella-bacterie wel nooit de baas worden! Vier jaar geleden, toen onze stichting vijf jaar bestond, riep ik in mijn enthousiasme: "Legionella de wereld uit, te beginnen met Nederland!" We zijn nu vier jaar verder, maar ook een beetje wijzer. Natuurlijk, technisch zouden we legionella compleet de baas kunnen. Maar in ons land, waarin helaas kennelijk alle overheidsonderdelen en -instellingen moeten worden geprivatiseerd, laten we het aan marktpartijen over of die afdoende maatregelen willen treffen. Dus is het niet verwonderlijk dat controle op nieuwe installaties

praktisch nihil is. Wetgeving die was gemaakt om verborgen gebreken in installaties aan te passen werd zodanig afgezwakt, dat slechts nog een klein deel van alle collectieve waterleidinginstallaties aan die nieuwe wetgeving moet voldoen. Voor de overige installatie geldt de zogenaamde 'zorgplicht'. Pas als er meerdere besmettingen op dezelfde locatie zijn geconstateerd gaan we er wat aan doen. Het is geen vrolijke boodschap, maar ik denk dat we legionella nooit de baas zullen worden! Maar denk nu niet dat we bij de pakken neer gaan zitten; waar mogelijk proberen we alles uit de kast te halen om

de waterleidingwet opnieuw aangepast te krijgen. Dat is bijna een onmogelijke opgave want de overheid heeft een slimme zet bedacht. We worden als Stichting dan wel voor 'vol aangezien', we worden uitgenodigd om mee te praten en we zitten nu al enkele jaren in allerlei overlegorganen, maar de resultaten zijn tot nu toe niet om over naar huis te schrijven. Toen we deze Stichting oprichtten, waren we 'de luis in de pels', een rol die we maar wat graag hadden. Konden we in ieder geval de mazen in de wet aanwijzen. Hebben ze op die manier de angel er bij ons uitgetrokken?

Of willen we veel te snel succes? Dat zijn vragen die, op de valreep van ons tienjarig bestaan, aan ons knagen. Veelal hadden, en hebben, we nu het gevoel dat we 'aan een dood paard lopen te trekken'. Toch zijn er, gelukkig, af en toe kleine succesjes die ons op de been houden. Zoals de uitgave: "Kleintje Legionella", een pocket uitgave voor de installateur, uitgebracht door het kennisinstituut ISSO in samenwerking met werkgeversorganisatie Uneto/VNI. Komen de échte, werkende, initiatieven dan toch van de werkvloer?! Laten we over ruim vijf jaar maar weer eens kijken hoe we er voor staan...! Ik wens U allen een mooie zomer.

(Fred Bertrand)

Deze Nieuwsbrief is een editie van

Stichting Veteranenziekte

Opricht in 1999 naar aanleiding van de Legionella-uitbraak op de Westfriese Flora.

Doelstelling: Stimuleren lotgenotencontact, belangenbehartiging slachtoffers, bevorderen preventieve maatregelen.

Donateurschap: € 25,- per jaar
 Oplage: 750 exemplaren
 Doelgroep: Donateurs, externen, artsen, GGD en media
 Verschijning: Vier maal per jaar
 Verspreiding: Gratis
 Lay-out en druk: Drukkerij BorBo, Hoofdstraat 186, Bovenkarspel

Correspondentie bestuur Stichting Veteranenziekte:

Voorzitter:
 Fred Bertrand
 Tel. 0228 - 514901
 ✉ fbertrand@planet.nl

Secretaris / vice-voorzitter:
 Gerda Käss
 Tel. 0341 - 553712
 ✉ gerdakass@zonnet.nl

Technische zaken:
 Leo Dick Bikker
 Tel. 0184 - 415730
 ✉ mbikker@chello.nl

Secretariaat:
 Nico Hoffer
 Postbus 4015
 7200 BA Zutphen
 Tel. 0575 - 528287
 Fax 0575 - 573496
 ✉ secretariaat@legionellaziekte.nl

Financiën:
 Bea Veldhuisen
 Postbus 225
 1610 AE Bovenkarspel
 Tel. 0228 - 519289
 Fax 0228 - 350735
 ✉ bea@jveldhuisen.nl
 Postbank: 8245110

Adres monument: november 2000
 Spoorsingel te Bovenkarspel
 (hoek St. Martinusstraat)

Klankbordgroep:

Hans Bakker, Nieuw-Venep	Tel. 0252 - 686582
Eric en Els v/d Dungen, Sint Michielsgestel	Tel. 073 - 5514184
Hanny Kaak, Gennep	Tel. 0485 - 516619
Ria Kerkhof, Harderwijk	Tel. 0341 - 785606
Frank Leurs, Born	Tel. 046 - 4858339
Nanny Meunier, Koog aan de Zaan	Tel. 075 - 6167091
Cor Mierop, Dordrecht	Tel. 078 - 6312854
Ad en Nelly van Steen, Breda	Tel. 076 - 5870255

Adviseurs Stichting Veteranenziekte:

mevr. drs. Iris van Bennekom, directeur NPCF
 mevr. dr. Els Borst - Eilers, oud-minister VWS
 mevr. prof. dr. Annelies van Bronswijk, hoogleraar Gezondheidstechniek
 dhr. Felix Cohen, directeur Consumentenbond
 dhr. dr. René Jonker, internist/longarts NVALT
 dhr. prof. dr. ir. Dick van der Kooij, microbioloog KIWA
 mevr. Ria Oomen - Ruijten, lid Europees Parlement, CDA
 dhr. dr. Lucas van Schaik, endocrinoloog/internist/Legionellose-patiënt
 dhr. Will Scheffer, beleidsmedewerker UNETO/VNI
 dhr. prof. dr. Peter Speelman, internist/hoofd-infectieziekten AMC
 dhr. dr. Peter v/d Velden, Instituut voor Psychotrauma
 dhr. Laurens de Vries, directeur GGD Nederland
 dhr. drs. Theo Wijlhuizen, internist/bedrijfsarts/onderzoeker